

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLIX.

Ч. 209. Джерзі Сіті, Н. Дж., четвер, 11-го вересня 1941.

No. 209. Jersey City, N. J., Thursday, September 11, 1941.

VOL. XLIX.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ.

Тел. „Свобода”: ВЕрген 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: ВЕрген 4-1016. 4-0807.

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

ЗАТОПЛЕНО ДРУГИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ КОЛО ІСЛЯНДІЇ

ВАШИНГТОН. — Департамент стеїту оголосив, що біля берегів Ісландії затоплено другий корабель, що є американською власністю, що віз невоєнні припаси з Америки до Рейкьявіку, столиці Ісландії. Згаданий корабель „Сесса”, належав до данської лінії й був сконфіскований американським урядом перед кількома тижнями. Тепер його уживано, як много інших, для перевозу товарів з Америки до Ісландії. Хоч „Сесса” плава під панамським прапором, проте корабель належить до американської держави, а його затоплення вважається державною шкодою. Це вже третій з черги напад на американські кораблі протягом останніх днів: передтим німецька підводна лодка торпедувала американський контрторпедоєць „Грір” біля Ісландії, а німецькі чи італійські літаки затопили американський корабель „Стіл-Сіфарер” на Червоному морю. Можна сподіватися, що ці напади на американські кораблі спричинять наглий зворот в американській заграничній політиці.

НАЙ ДАЛІ АТАКУЄ АМЕРИКАНСЬКУ ФІЛЬМОВУ ПРОМИСЛОВІСТЬ

ВАШИНГТОН. — Сенатор Джералд Най, відомий ізоляціоніст з Норт Дакоти, виступив перед сенатською комісією з обвинуваченням американської фільмової продукції, якій він закидає намагання втягнути Америку до війни при допомозі фільмової пропаганди. Він твердив, що ціла т. зв. „голівудська загранична політика” диктується чужими, неамериканськими інтересами, а це тому, що більшість фільмових продуцентів, є чужинського походження, казав він, та що їх фільми є надихані ненавистю та ідеями, які є американцям чужі. Най твердив, що про-інтервенційна фільмова продукція є найбільшою „п'ятою колоною” в Америці, яка загрожує американським інтересам. Вендел Вилкі, як представник фільмових підприємств, обороняв американські фільми та збивав закиди Най.

МОРГЕНТАВ КАЖЕ, ЩО ВЖЕ Є ІНФЛЯЦІЯ. БОСТОН (Масс.). Виголошуючи промову перед бостонським Клубом Реклями, Генрі Моргентав, секретар скаргу, заявив, що інфляція фактично вже впроваджена, однак уряд відповідними заходами старатиметься здержати рівновагу цін. Він твердив, що коли фермери будуть випродувати свої запаси, то це перешкодить наглим звишкам цін, отже, інфляція не матиме таких застрашуючих наслідків, які вона звичайно має.

НЕМА СТРАХУ, ЩО БРАКНЕ БЕНЗИНИ

ВАШИНГТОН. — Сенатор Ф. Малоней, демократ з Коннектикута та член комітету, що розсліджує зарядження Ікеса про обмеження продажі бензини, заявив, що нема страху, що забракне бензини. Тому теж СПАБ („Суплай Прайоріті енд Алокейшенс Борд”) відмовився дати свою згоду на будівництво нафтової рури на східному побережжі Америки, як цього домагався Ікес та цілий штаб його нафтових радників.

РАДІО ФБІ ОБДУРИЛО НІМЕЦЬКИХ АГЕНТІВ

БРУКЛІН (Н. Й.). — На процесі проти німецьких шпигунів вийшло на яв, що спеціальні агенти ФБІ при допомозі радіостанції в Лонг Айленді довгі місяці обдурували німецьку розвідку в Гамбургу (Німеччина) видуманими „інформаціями” про американські військові тайни. Обширні зізнання про німецькі шпигунські намагання в Америці зложив на суді В. Себольд, натуралізований американський горожанин німецького походження, на якому Гештапо, підчас його побуту в Німеччині минулого року вимоголо, щоб він займався розвідкою в користь Німеччини.

КАНАДА ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ ДО РІЧНИЦІ ВИПОВІДЖЕННЯ ВІЙНИ

ОТТАВА (Канада). — Канадський уряд та ціла нація приготується до обходів другої річниці виповідження Канадою війни Німеччині. Це припадає на день 10. вересня. По цілій домінії будуть влаштовувати обходи, відчити і т. п., на яких читатимуть поновлене приречення дальшої допомоги Великій Британії, щоб перемогти її найбільшого ворога.

ПОЛЬСЬКИЙ ЧЕРВОННИЙ ХРЕСТ ПРО ДОПОМОГУ ПОЛЯКАМ В СССР

НЬО ЙОРК. — С. Стракач, представник Польського Червоного Хреста на Америку, заявив, що в СССР є біля одного мільона поляків, котрі знаходяться на краю голодової смерті. Є це поляки, яких вивезли большевики по окупації східних земель б. польської держави. До виходу німецько-польської війни, большевики не допускали жадної допомоги, а щойно тепер, по заключенні польсько-большевицької угоди, надіються поляки, що зможуть принести будьяку поміч своїм співземлякам, вивезеним в Сибір і Туркестан.

БРАЗИЛІЯ ЗАМИКАЄ НІМЕЦЬКІ ШКОЛИ

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО (Бразилія). — Бразилійська офіційна пресова агенція подає, що уряд замкнув три німецькі школи в стеїті Санта Катеріна, тому, що управи згаданих шкіл порушили закон про націоналізацію виховання. Ці школи, положені в стеїті, який є майже виключно замешканий самими німцями, не повинувалися законові з 31. березня 1938 р., який наказує, що по всіх школах Бразилії мають вчити тільки по португальськи.

НА ШЛЯХУ ДО ЗГОДИ МІЖ АМЕРИКОЮ Й ЯПОНІЄЮ

В офіційних вашингтонських колах панує переконання, що між Злученими Державами й Японією доходить до згоди щодо загальних проблем, які дотикають інтереси згаданих держав. Тайні переговори, ведені рвночасно у Вашингтоні й Токіо, скоро увінчаються конкретним успіхом, твердять добре поінформовані кола. У Вашингтоні привязують велику вагу до заповідженої промови японського прем'єра, князя Коноє, яку він має виголосити по нарадах царської ради в Токіо. Хоч американські офіційні чинники виявляють певний оптимізм щодо Японії, проте вони сподіються, що Японія не виречеться свого співробітництва з Німеччиною та Італією, як цього хотіли у Вашингтоні. Однак Японія може проголосити т. зв. „незалежну” політику в Азії, що також означало, що Японія потроха відсувається від своїх партнерів в Європі.

Американці не скривають думки, що якщо Японія вицофалася з Китаю та виреклася дальших підбоїв в Азії, Америка моглаб улашкити їй доступ до сирівців, так потрібних для Японії. Америка рівнож має натискати на Японію, щоб вона не виступила війною проти Росії й тим не допомогла німцям скоро закінчити війну на східному фронті. Якщо прийшло до згоди між Америкою й Японією, то є сподівання, що теж Китай і Голяндська Східна Індія прийшли до подібного порозуміння з урядом мікада.

НІМЦІ МОЖУТЬ ЗАХОПИТИ ДАКАР ДЛЯ БОРОТЬБИ НА АТЛАНТИКУ — КАЖЕ ФРАНЦУЗ

Заява британського прем'єра Вінстона Чорчила, що Гітлер буде змушений повести морську війну на Атлантику проти американської допомоги, знайшла піддержку у відомого французького журналіста Пертінакса, який твердить, що для тої цілі німці приготували Дакар, французько-африканську пристань, як випадову базу для боротьби на Атлантику. Після його інформації, від довшого часу в Дакарі йдуть гарячкові приготування. Громадження великих запасів бензини та поживи, пише Пертінакс, не можна пояснити жадними „оборонними” мотивами, як це намагаться робити уряд у Віші.

НІМЕЦЬКИЙ АМБАСАДОР В АРГЕНТИНІ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ СЛІДЧОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

З Буенос Айрес, столиці Аргентини, доносять, що німецький амбасадор Едмунд фон Терман, зложив формальний протест в міністерстві заграничних справ проти тої „очернючої кампанії проти німецьких дипломатів”, яку веде спеціальний конгресовий комітет. Амбасадор сказав, що таке поведіння з чужини дипломатами, якого зазнають німці в Аргентині, є „без прецеденту в історії дипломатії”.

СОВЕТИ ВІДБИЛИ 50 СІЛ І 250 КВАДРАТОВИХ МИЛЬ

Советські війська посунули взад на 15 миль німецькі боеві лінії. Вони натискають з околиць Ельні в напрямку Смоленська, що лежить на 50 миль від Ельні. Советські звідомлення говорять, що в тій завзятій битві німці понесли великі втрати. Завзяті бої ведуться також на цілім фронті.

ЩІЛЬНЕ ОКОУЖЕННЯ ЛЕНІНГРАДУ

Німецькі звідомлення говорять, що, замкнувши щільно довкола Ленінград, німецькі війська приступили тепер до здобуття цього міста. В ньому є чотири мільйони цивільного населення, а мільон війська. Коли те військо і цивільне населення захочуть ставити опір, то німці зроблять з ними це, що зробили з Роттердамом, або Варшавою, погрожує німецька команда. Тепер німецькі війська з далеконосних гармат вже обстрілюють Ленінград і Кронштадт. Після здобуття Ленінграду, що не забере довго, німецькі війська зроблять генеральний наступ на Москву, кажуть німецькі урядові кола.

БРИТІЙСЬКА АРМІЯ В ЄГИПТІ

Як подають кореспонденти з Єгипту, британці там зібрали велику армію, яка усуває всяку небезпеку з боку держав „осі”, звернену в сторону Суецького каналу. Та армія є значенито озброєна і є значно більша від тої, яка була виконала офензиву на Італійську Лівію. Також британці згромадили 750,000 війська на Близькому сході.

ЗА ВУЗКА БУЛА ДОРОГА? — Здається, що не було їм місця в повітрі, коли Лусіл Бравн з Ел Дорадо, молода летунка, і Елвуд Робертсон з Прескоту пробували осідати рвночасно на летничім майдані в Конвею, Арканзас. Ось що вийшло з того, що обоє пробували осідати на тому самому місці. На щастя, летуни вийшли з пригоди ціло.

ЧОРЧИЛ ПЕРЕСТЕРІГАЄ АМЕРИКУ ПЕРЕД МОЖЛИВІСТЮ НІМЕЦЬКОГО НАПАДУ

ЛОНДОН. — В часі дебат в англійським парламенті прем'єр Чорчил на адресу Америки висловив пересторогу, що після всякої правдоподібності Гітлер вкоротці зачне без розбору атакувати американські торговельні і боеві кораблі, довозячі Англії поміч, або патрулюючи Атлантийський океан. Чорчил заявив, що справді німці плянували наперед розправитись з Англією і Соведами, а щойно тоді взятися до Америки, але, беручи під увагу факт, що війна з Соведами затягається, а поміч для Англії припливає з Америки в усе більшій кількості, Гітлер рішив вже тепер щось в тій справі зробити. Заатакування американського боевого корабля „Гріра” з боку німецької субмарини було пробним баллоном, як на це zareагує Америка. Далі Чорчил говорив, що американське патрулювання, безперечно, є дуже помічне для Англії, але всетаки він бажав би, щоб та американська поміч була ще більша.

КРИТИКА ІНШИХ ПОСЛІВ

ЛОНДОН. Два англійські послы з консервативної партії, Стравс і Петерік, критикували „вісім точок” уложених на морі Чорчилем і Рузвелтом. Вони говорили, що ті загальнікові точки є більше американського характеру, ніж англійського. З тими загальніковими заявами, казали вони, треба бути дуже обережним. Зокрема треба бути обережним з заявами Америки, яка в минулій війні поповнювала основні помилки відносно замирення європейського континенту і так виглядає, що цей раз вона готова ті самі помилки повторити. По вигрі війни, говорили ті послы, Британія не повинна занадто спішити з замиренням.

СТАЛІН КАЖЕ, ЩО ПОЛСЬКЕННЯ ПОВАЖНЕ

ЛОНДОН. — В англійських посольстві в Москві й Вашингтоні, що Сталін в своїй останній розмові з британським амбасадором в Москві, сером Стафордом Крипсом, заявив, що положення в Соведах грізне. Він домагався від Британії і Америки поспішної помічи. Він також мав заявити, що не звертаючи уваги на це грізне положення, він не задумує заключувати з німцями угоди миру. Ця відомість викликала в Лондоні глибоке вражіння.

НІМЦІ ПОГРОЖУЮТЬ РЕПРЕСІЯМИ НА МОРІ

БЕРЛІН. — Німецькі урядові кола говорять, що всі ті кораблі, що ділають на полюсах загрозованих війною, мусять сподіватись, що будуть атаковані. Полоса Суецького каналу належить до воєнних полос, без огляду на заяву Рузвелта, кажуть німецькі кола. Тому в тій полосі затоплено американського корабля „Сіфарер”. Його затопили німецькі, або італійські літаки, кажуть німці. Про корабель „Сесса”, затоплений недавно на Атлантику, німці покищо не згадують нічого.

ТЕЙЛОР ПРИХАВ ДО РИМУ

РИМ. — Літаком з Барцельони прихав до Риму особистий представник президента Рузвелта, до апостольської столиці, Майрон Тейлор. Вже другого дня по приїзді він мав призначене побачення з Папою Римським. В політичних колах говорять, що він привіз спеціальний лист до Папи від президента. Також кажуть, що він має з Папою обговорити справу відношення католицької церкви до помічи Соведам. Католицька церква, як відомо, крайню вороже відноситься до такої помічи.

ІТАЛІЙЦІ ПОДРАЗНЕНІ

РИМ. — Італійська преса зраджує велике поденервування з причини плянованої президентом Рузвелтом на цей четвер промови. Вони побоюються, що в тій промові президент Рузвелт ще більше заангажує Америку в війну по боці Британії, ніж в своїй минулій промові, висказаній в День Праці. Тому італійські газети вже тепер починають за це атакувати президента і називати його обидливими словами.

В ЯПОНІ СЛІДНЕ УСПОКОЄННЯ

ТОКІО. — Японська преса злагіднила дещо свій тон супроти Америки. Урядові чинники говорять, що вже в найближчих днях у відносинах між Японією і Америкою зайдуть дуже важні зміни. Якого роду мають бути ці зміни, преса не говорить. Та факт, що тон злагіднений, вказує, що ті відносини основно поправляються. Японська преса вже перестала багато говорити про довіз воєнних матеріалів до Владивостоку, та трактує це як справу малої ваги. Між міністром заграничних справ Тойоде і американським амбасадором в Токіо, Груом, відбулись вже 12-ий раз довші переговори.

ІРАН ГОДИТЬСЯ ВПОВНІ НА УСЛІВ'Я

ТЕГЕРАН. — Іранський уряд згодився вповні на ті умовини, які йому поставили британські і советські представники. На основі тих умовин іранський уряд має викинути зо своїх границь дипломатичних представників держав „осі”, а також має викинути, або інтернувати їхніх громадян, перебуваючих в Ірані. Також війська згаданих держав на довгий час окупують важні стратегічні точки Ірану.

"СВОБОДА" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.,
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед
появою числа, в котрім оголошувач хоче мати своє оголошення.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Пощиною число три центи.		Three cents a copy	
На рік	\$6.00	One year	\$6.00
На пів року	\$3.25	Six months	\$3.25
На три місяці	\$1.75	Three months	\$1.75
Число з понеділка (з англійською частинкою):		Monday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$2.00	One year	\$2.00
На пів року	\$1.25	Six months	\$1.25
В Джерсі Сіті і Заграницю:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$9.00	One year	\$9.00
На пів року	\$4.75	Six months	\$4.75
На три місяці	\$2.50	Three months	\$2.50

НАЦІЯ З ПРЕЗИДЕНТОМ

Сталася в житті президента Рузвельта сумна подія, якої не оминуть ніякі смертні людини. Президент втратив матір. Втрапив її так, як тратить маму кожний інший громадянин. Вона померла. І то померла природною смертю, від старості, маючи 86 років. Значить, що нема у цій події нічого незвичайного. А що мати президента не є офіційно ніякою урядовою фігурою, то й ролі нації у цій події не є звязана ніякою урядовою формальністю чи повинністю. Це, так би сказати, приватна справа президента і його родини. І як видно з поступовання президента Рузвельта, так виглядає, що він сам хоче, щоб так було, та щоб він був у тій хвилині звичайним громадянином і сином, що серед болю відпроваджує свою любу маму на вічний супочок. Та ми свідками, що так просто ця справа не виглядає, бо смутку президента поділяє не тільки вся Америка, але й широкий світ.

Тепер питання, чи це тільки тому, що померла мати президента величезної світової потуги, яка відграє в теперішньому моменті величезну вагу, чи може теж і з інших причин? Отже нема сумніву, що заважає тут і те, що померла мати великого президента великої держави. Але є ще щось дуже важке, що перекидає вагу на сторону Покійної Сарі Делано Рузвельтової, матері президента Рузвельта. А це є особистість Покійної. Навіть ті часописи, що в кожному числі гостро критикують президента Рузвельта за його різні політичні потягнення, написали, що отсе померла „типова американська жінка“, що виховала в незвичайних обставинах знаменитого американця, теперішнього президента, що був її одинаком. Що ті обставини були дійсно незвичайні, то можна пізнати по тім, що Покійна була вийшла заміж за чоловіка, що був 26 літ старший від неї й відносно скоро помер, залишаючи самотню дитину на її власне виховання. А кожний знає, як це тяжко виховати одинака, особливо, коли живеться в достатках, та коли мати концентрує на дитині всю свою увагу, бо не хоче забути свого мужа і виходити вдруге заміж, хоч сливе молодістю, красою і багатством. Ось це є ті речі, які треба мати на увазі, щоб зрозуміти, чому Покійну матір президента називали всюди „великою панєю“, чому її так високо шановано, та чому британська королева-мати Марія зробила спеціальний виїмок, коли їй уділяла спеціальної аудієнції. Не багатства і впливи тут заважали, а в першу чергу гарні прикмети Покійної, себто ті звичайні чесноти, що ними може жити кожна людина, якщо тільки має силу їх придержуватись. Ось ті свої чесноти, як загально підкреслюють, намагалась Покійна переляти теж і на свого сина, теперішнього президента, а потім теж і на численних своїх внуків і правнуків. І це є те, що найбільше хапає за серце американську суспільність, яка нині відчуває біль президента дійсно по людськи, бо по ширості.

Німецькі Цілі на Сході Європи

Ми вже не раз зазначували, і безоглядно себелюба, себто така, яка не числиться з настроями інших народів, бо плянує ті настрої безоглядно задушувати своєю збройною силою? На цей запит дає нам відповідь партійна нацистична газета „Дас Шварце Кор“ з 27-го серпня ц. р. у статті під заг. „Чи ми зме розчислювали?“. В тій статті говориться, що німецькі політичні і мілітарні чинники, які рішили піти проти Советів війною, знали добре, що роблять. Вони дуже добре знали силу і узброєння Советів, а також інші перешкоди. Це ті німці, котрі колись не доцінювали советської сили і вперто твердили, що Совети можна розбити за три тижні, тепер підсують сумнів, чи німецький провід часом таки не помилився відносно советської кампанії. Так пише „Дас Шварце Кор“ і каже, що німецький провід тоді остерігав тих оптимістів, що Совети мають величезний резервуар людей, що в них дуже погані шляхи, та що Совети мають дуже багато воєнних машин. Але оптимісти тоді відповідали на те так, що за три тижні мусить вибухнути в Советях революція і все оберне в руїни.

Тут приступає „Дас Шварце Кор“ до властивого аргументу і каже, що на ніяку революцію нацисти не числили, бо ніяка революція не могла бути в плянах німців. Бо коли така революція вибухнула, то вона все в середині зруйнувала і їм не булоб тоді змоги вести ніяку революцію. Дослівно там говориться: „Внутрішня революція в Росії булаб недоцільна, бо тоді насталоб скоро таке, що не булоб що революціонізувати. Це не лежить в динаміці націонал-соціалізму дозволити іншим витягати для нього його каштани з вогню. Націонал-соціалізм є сам революцією і ніяка інша революція не може існувати побіч нього“. Іншими словами німцям не залежить навіть на тих внутрішніх революційних силах, які існують в лоні чужих народів. Низадоволення, гнів, почуття кривди, бажання скинути з себе гнітуче ярмо якогось режиму — це все німців не обходить. Вони, зрозуміло, ті почування можуть на короткий час використати для своїх цілей, але при будівництві сталого ладу на світі, вони їх не беруть під увагу. Вони хочуть усе вирішити — своєю власною силою.

Наскільки Гітлер і його політика дійсно змінилась, можна судити по тім, що роблять нацисти нині. Ми не говоримо про те, що робиться в окупованих ними краях. Бо в часі війни брутальність панує всюди. Брутальністю грішать всі народи. Тому, наприклад годі повірити, щоб німецькі війська поводитись в окупованих ними краях гірше від советських на західно-українських землях.

Отже маємо на увазі не воєнні страхотні, тільки плянувати, закреслену на довгий час політику німців. Чи має вона на увазі не лиш добро німецького народу, але й добро інших народів, чи може вона виключно

і безоглядно себелюба, себто така, яка не числиться з настроями інших народів, бо плянує ті настрої безоглядно задушувати своєю збройною силою?

На цей запит дає нам відповідь партійна нацистична газета „Дас Шварце Кор“ з 27-го серпня ц. р. у статті під заг. „Чи ми зме розчислювали?“. В тій статті говориться, що німецькі політичні і мілітарні чинники, які рішили піти проти Советів війною, знали добре, що роблять. Вони дуже добре знали силу і узброєння Советів, а також інші перешкоди. Це ті німці, котрі колись не доцінювали советської сили і вперто твердили, що Совети можна розбити за три тижні, тепер підсують сумнів, чи німецький провід часом таки не помилився відносно советської кампанії. Так пише „Дас Шварце Кор“ і каже, що німецький провід тоді остерігав тих оптимістів, що Совети мають величезний резервуар людей, що в них дуже погані шляхи, та що Совети мають дуже багато воєнних машин. Але оптимісти тоді відповідали на те так, що за три тижні мусить вибухнути в Советях революція і все оберне в руїни.

Тут приступає „Дас Шварце Кор“ до властивого аргументу і каже, що на ніяку революцію нацисти не числили, бо ніяка революція не могла бути в плянах німців. Бо коли така революція вибухнула, то вона все в середині зруйнувала і їм не булоб тоді змоги вести ніяку революцію. Дослівно там говориться: „Внутрішня революція в Росії булаб недоцільна, бо тоді насталоб скоро таке, що не булоб що революціонізувати. Це не лежить в динаміці націонал-соціалізму дозволити іншим витягати для нього його каштани з вогню. Націонал-соціалізм є сам революцією і ніяка інша революція не може існувати побіч нього“. Іншими словами німцям не залежить навіть на тих внутрішніх революційних силах, які існують в лоні чужих народів. Низадоволення, гнів, почуття кривди, бажання скинути з себе гнітуче ярмо якогось режиму — це все німців не обходить. Вони, зрозуміло, ті почування можуть на короткий час використати для своїх цілей, але при будівництві сталого ладу на світі, вони їх не беруть під увагу. Вони хочуть усе вирішити — своєю власною силою.

Наскільки Гітлер і його політика дійсно змінилась, можна судити по тім, що роблять нацисти нині. Ми не говоримо про те, що робиться в окупованих ними краях. Бо в часі війни брутальність панує всюди. Брутальністю грішать всі народи. Тому, наприклад годі повірити, щоб німецькі війська поводитись в окупованих ними краях гірше від советських на західно-українських землях.

Отже маємо на увазі не воєнні страхотні, тільки плянувати, закреслену на довгий час політику німців. Чи має вона на увазі не лиш добро німецького народу, але й добро інших народів, чи може вона виключно

Не Зважаючи На Упередження, Остануть Далі Вірними

Канадійсько-український часопис „Канадійський Фармер“ (з 27. серпня б. р.) помістив важну статтю п. н. „В Канаді існує упередження до українців“. Написана вона з того приводу, що в канадійській пресі набрала великого розголосу справа учительки п-ни М. Козак, яку шкільний комітет в Гемптон, Онтеріо, наняв учити в школі, а дев'ятьдесять відсотків податковців тої шкільної округи підписали петицію, щоб її усунути з учительської посади тому, що вона має „чужиницьке“ ім'я, та

Націонал-соціалізм, себто нацизм, це одинока революція, яку вони признають. Всі інші революції мусять бути підчинені цій основній німецькій революції.

Тепер стає ясно, чому німці, ідучи походом на схід, були такі обережні з тими „іншими“ революціями. Чому вони перед світом голосили, що „йдуть хрестоносним походом проти большевиків, щоб спасати західну цивілізацію“ і чому в імені цього спасіння закликали всі народи, щоб до них прилучались. Але в тих закликах ні словечком не згадували вони про увільнення інших народів з советського ярма і не обіцявали їм самостійності. Колиж деякі народи, як литовці чи українці (у Львові) „поспішилися“ і проголосили відновлення своїх держав, то німці такі акти безоглядно здавили. Як бачимо, вони не хотіли розбуджувати тих внутрішніх чужих сил з двох причин: щоб не викликувати внутрі Советів революції, яка все знищала і не залишала нічого німцям, як теж не хотіли розбуджувати державницьких апетитів поневолених Советами народів, щоб опісля ті апетити не завдавали самим німцям клопоту.

Оборонці німецької політики можуть заважити: „Ну, що ж, німці за свої цілі боряться, кладуть велику жертву крові, а хтось бажав би за їхніми плечима будувати собі держави“. Можливо, що цей аргумент, сказаний німцем, має якусь рацію. Та більшу рацію мають ті народи, які видвигают свої власні аргументи і заявляють, що ніяких окупантів на своїх землях вони не хочуть і будуть боритись проти німецьких окупантів, як боролись проти інших, поки не звільнять своїх земель і самі не стануть на них повними господарями.

що її батьки належать до „чужиницької“ національності. Про це, як знаємо, було вже також і в „Свободі“, де зазначено, як це підкреслює „К. Ф.“, що панна Козак є українкою, яку признано незвичайно спосібною учителькою, та якої брат служить в канадійській армії за морем. Отже одинокою її „провиною“ є те, що вона — не англо-саксонка. Ще додамо, що панна Козак зараз знайшла іншу учительську посаду, а канадійська преса дуже гостро напаянула тих, що причинились до її усунення з учительської посади в Гемптон. Знову „Глоб енд Мейл“ запевнив українців, що як довго вони є льояльними, так довго ніхто не буде ставитись до них з упередженнями.

Нав'язуючи до згаданого запевнення, „Канадійський Фармер“ пише ось що:

„Українці з приємністю приймають це запевнення. Рівночасно вони запевняють „Глоб енд Мейл“ і всіх інших, які до певної міри підозрівають, що канадійські українці схилились в бік Німеччини, що вони наскрізь щиро відносяться до канадійських воєнних зусиль. Їх виказують не лише словом, але і ділом, і готові віддати навіть своє життя в обороні їх канадійської вітчизни.“

„Про це канадійський уряд переконаний. Від нього тутешні українці можуть сподіватись вирозуміння і справедливості. Але чи можуть вони цього сподіватись від англо-саксонського загалу, який, щомимо їх заяв льояльності, все

відноситься до них до певної міри ворожо?

„Маємо докази, що в Канаді упередження до українців існує, особливо на Сході. Є це незаперечений факт. Те, що сталося в Гемптон, Онт., не є винятком. Подібне стається всюди в Канаді. Знаємо, що на початку цієї війни деякі роботодавці не приймали до праці українців лише тому, що вони „чужиницького“ походження. Колиж ті виявляли свої горожанські сертифікати, їх прямо висмівали, кажучи, що їх горожанство ніщо тепер не варта. І це малаб бути свобода, рівноправність, якими Канада славиться!“

„Все те однак не змінє становища українців супроти Канади і Бритійської Імперії. Канадійські українці стоять плече в плече з іншими народностями в боротьбі з гітлеризмом. Від цієї постанови ніхто нас не порушить. Подія в Гемптон лише дивує нас, що є між англо-саксонським елементом в Канаді ще групки, які, замість помогти зміцнити канадійську єдність в цій критичній хвилі, своїм шовінізмом підмулюють її і тим самим обезсилюють всеціль канадійську поміч воюючій Британії.“

„З нашої сторони ми робимо все можливе, щоби цю поміч послати. Посилимо її ще більше, до крайности. Одного тільки бажаємо від наших англо-саксонських сусідів, а це дати нам нагоду це доказати. Відноситься до нас з безпідставним підозрінням, вони нічого доброго Канаді не зроблять.“

By buying Defense Savings Bonds and Stamps regularly you can help the Defense Program and, at the same time, help yourself and your family.

СМЕРТЬ МАТЕРІ ПРЕЗИДЕНТА. — Пані Сара Делано Рузвельтова зо своїм сином, президентом Злучених Держав, у Гайд Парку, Нью Йорк. Смерть пані Рузвельтової наступила 13 днів перед її 87. річницею.

Д. ІВ. ГРУШКА.

ДВІЧІ ОХРЕЩЕНА

Повість з часів кріпацтва.

(6)

Так розмовляли ті Галочкині подруги, яких вона часто захищала своїми плечима і за яких не побоювшись каторги убила того, кого їх батьки та матері жахалися як змія.

Не те думала стара економка. Вона проходила біля двірної тихенько, бо знала, що Галочка у честі у князя і що Галоччине слово більше значить, ніж її. Довго так вона ходила зазираючи у щілину, далі поспробувала двері, вони відчинилися; вона глянула у комнату і замерла. Галочки у хаті не було; збіжа все порозкидане, відчинена скринька стояла порожньою.

— Шож воно значить? — думала економка. — Шож тепер сказати князеві? — І не знаючи, що діяти, вона мовчки стояла на порозі.

— Що це ви, Жозефіно, і доси не присилаєте чай? — спитала княгиня показуючися з другої комнати. — Де Галочка? Нехай подає чай!

— Ваше сиятельство! — ледви вимовляючи відповіла економка. — Галочки нема, псякров недовольна княжескими милостями мабуть утікла!

— Куди втікла? — здивувавшись спитала княгиня.

— Не можу знати! — відповіла економка трясучися як у лихорадці.

— А кому слід знати? — знов закричала княгиня. — Кому слід доглядати за дівчатами? Ви з неї взяли скуп, тай кажете, що утікла! А на конопшню дороги не знаєте? — кричала вона йдучи до князенькового кабінета.

Гості почувши сполох по-виходили.

— Що таке трапилось, княгине? — спитав зробивши викрутаса жевжик.

— Новість! Горнишна утікла!

— Так треба сказати Жоржеві, — промовив жевжик. І всі пустилися до князенька.

— Жоржі! — постукавши у двері гукнула княгиня. Жорж мовчав. — Жоржі! — гукнула вона дужче. Жорж не чути. Вона почала гатити кулаками у двері — не чути. Далі всі гуртом налягли на двері, вони не відержали і розчинилися на встіж. Гості переступили поріг і остовпіли. Кабінет увесь чисто залитий був запеклою кровю, а сам князенько з ножем у грудях лежав серед кабінета холодний. Не ждавши такої страхотини всі на мить остовпіли.

— Мерщій за станом! — трохи згодом гукнула княгиня. І у будинку все заплескалося. — Прикажчика сюди! Доїжджайчи! — репетувала вона задихаючись. — Цю мить верхових і хоч на дні моря, а найдіть Галочку! Не то, з вас буду шкуру драти!

— Панове! — перцював жевжик. — А ми чого стоїмо? І ми давайте їхати шукати! — І миттю поосідлували коні і пустилися шукати по всіх шляхах. Жевжик же поїхав з прикажчиком навпростець.

Довго вони їздили по кучугурах відшукуючи сліду, а хуртовина так крутила, що очима не можна було глянути. І їх зашнені коні починали приставати.

— А що ти думаєш? — загомонів жевжик. — Не повернито нам лісом до Дніпра? Може де натрапимо на хату, та дамо коням відсалнути!

— Воля ваша! — відповів прикажчик. — Тут недалеко єсть хата нашого лісничого! Галоччин батько був з ним у кумівстві, то може вона у його хурту пересиджує?

— Ну-ну, веді перед! — І прикажчик вийшовши наперед поїхав провідком до хати.

— Хто там? — гукнув лісничий з сінні, зачувши, що до них кинулись собаки.

— Це я! — озвався прикажчик. — Постав коний, та дай їм їсти!

Лісничий кинувся до коний, а жевжик з прикажчиком пі-

шли грітись у хату. Хата була світла і простора і вони пороздгагавшись попрохали лісничого спекти їм яєшню. Доки лісничиха поралась біля печі, у хату вернувся лісничий.

— Ну, що, Никифоре? — спитався прикажчик. — У тебе все тут благополучно?

— Благодарить Бога, як бачите! — відповів той.

— А в обіді давно був?

— Почало свитати, як вернувся!

— А з двора до тебе ніхто не приходив?

— Ні, не було нікого!

— А як обіздів, то нікого не зустрічав? — вмішавшись спитав жевжик.

— Ту половину, що на горі, я зїздив ще рано, а як спустився на низ, почало свитати, то бачив, що йшла жінка, чи дівка — вже того не знаю!

— А куди вона пішла?

— Спитали вони в один голос. — Та лиха година понесла прямо до берега! Та що там таке? Кого ви шукаєте?

— Галочки! — тихо відповів прикажчик. — Вона цю ніч зарізала паніча тай сама зманувала!

— Галочка?! — з ляком озвалася лісничиха. — Так стрівайтеж, тож вона й пішла! Бо це так було: старий поїхав у обід, на дворі почало розвиднятись, я вийшла з хати, коли гульк: щось по шляху йде просто до двору. Собаки як кинуться, а воно взяло, тай повернуло до берега. Я довгенько таки придивлялася, куди воно піде, а воно спустилося під кручу і більше не витикалось.

— Давай коний! — крикнув жевжик. — Ми її ще доженемо! — І вони знов поїхали шукати сліду... Не всіли зїхати на кручу, як прикажчиків кінь сполохнувся. Він підібрав повіддя, сіпнув його, той знов шарахнувся у бік настороживши вуха.

— Що там таке? — спитав жевжик. — Устань та подивись!

Прикажчик зізїз коня, але не встиг спуститись під кручу, як закричав: — Галоччин слід! Тільки, як видно, прямо на той світ!

Жевжик підійшов до прикажчика. На кручі видно було утоптаний слід, а далі в ополонці манячила плаваючи

шаль. Прикажчик обережно спустився під кручу до Дніпра, вилонив хмизину і витяг із ополонки шаль.

— Це Галоччина шаль! — гукнув він жевжикові здираючись на кручу.

— Тепер, значить, нічого й шукати, бо із усього видно, що вона утонула.

Прикажчик зняв шапку і перекрестився. Жевжик дивлячись на нього те перекрестився, зав'язав шаль у вузлик, посідали мовчки на коний і поїхали додому. Вернувшись, вони застали станового, що робив допрос двіри.

— Ну, що, знайшли? — зустрічаючи жевжика спитала княгиня.

— Знайшли, знайшли, та не привезли! — відповів жевжик. — Галочка згубивши Жоржа і сама загинула! Вона як тікала через Дніпро, то натрапивши на ополонку, пішла під лід.

Ось ми з ополонки витягли її шаль!

(Дальше буде).

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

НА РІЖНІ ТЕМИ

РОЗБИТА КАЗКА.

Зприводу смерті пані Сарі Делано Рузвельтової, матері президента Злучених Держав, помістили часописи широкі дані про історію її родини. Мимоходом ці подробиці цієї родинної історії розбивають у щерт відомі нацистичні підшепти; що нібито він походить з жидівської родини. Певна річ, що цього роду підшепти для розумної людини не є ніяким закидом, але звісно, що світові дуже далеко до того, щоб він складався з розумних людей. Тому й балачка, що Френклін Делано Рузвельт походить з жидів, для неодоного був поважним аргументом. Правдивість закиду наводили вони, досить дивно, в першій імені нині покійної матері президента.

Тимчасом історія родини матері президента показує, що це була родина французьких протестантів, мішаних з голандськими й англійськими протестантами. „У пуританській Англії й в Голландії любувалися в старо-завітних іменах“, каже німецький лексикон Майера „так що такі особисті імення, як Данило й Аврам, зовсім не означають жидівського походження“. Це саме очевидно відноситься до жіночого імення Сара. Націстичні доказування про жидівство Рузвельта з імені його матері є такі саме безглузді, як було би доказування жидівства Лінкольна з того, що він звався Атрам.

ЗМІНА ІМЕННЯ

Родина покійної пані Рузвельтової виводиться від французького емігранта Філіпа де ля Нуає, що приїхав до Америки ще в 1621. році.

Цей Нуає змінив своє англійське імення на Делано.

Чому саме він змінив імення, не сказано, хоча це певно була би цікава історія, бо звісно причина не змінило імення без причини.

МАТЕРНЕ ІМЕННЯ

Історія родини матері президента виявляє тепер усім, що президент уживає родинного імення своєї матері як своє друге імення.

Є це теж один з англійських звичаїв давати дітям родинне імення матері як останнє хрестне імення всіх дітей. Подібний звичай панує в Іспанії, де люди звичайно по своїм хрестним імені подають родинне назвище батька, а по тім родинне прізвище матері. Наприклад, в імені відомого еспанського маляря Франсіско Хосе Гоя і Люсіентес перше й друге імення це хрестні імення, Гоя це родинне прізвище батька, а Люсіентес родинне прізвище матері.

ПОДВІЙНІ ПРИЗВИЩА

Цей звичай давати кожній дитині імення матері відбивається від звичаю, котрий деякі жінки заводять у нас при заміжжі. Звичайно в нас досі при заміжжі жінка змінює своє прізвище по батькові на прізвище чоловіка; тепер деякі задержують своє прізвище по батькові і до нього додають прізвище чоловіка. Наприклад, в іменні: Ганна Чикаленко-Келлер, Ганна — хрестне імення, Чикаленко — прізвище батька, а Келлер прізвище чоловіка.

Цікаво, що цей звичай дехто вважає проявом фемінізму, себто боротьби за рівні права для жінок. Дивно виглядає таке пояснювання задержання прізвища батька, отже мужички, в зеркалі англійської культури, котра дитині надавала як останнє хрестне імення прізвище матері, отже жінки.

Большевицькі Апетити Ростуть!

Хоч канадійський домініальний уряд ігнорував досі всі домагання комуністів, які тепер скромно себе називають „антифашистами й антинацистами“ їхні апетити, а в дійсності безсоромність з дня на день ростуть. Виглядає, що вони такі певні, що царство Сталіна пошириться і на Канаду, а може й Злучені Держави, що попросту бажають приказувати канадійському урядові, що він має робити, як вести війну, кого слати до таборів для інтернованих, а кого випускати, які часописи випускати до Канади, а які не допускати. І хто ж такий смілий, що вагається в такий спосіб легковажити собі канадійський уряд і то в воєнний час? Чи може це люди, що попирали воєнні змагання канадійського уряду, слави охотників до канадійської експедиційної армії, повітряної й морської флотії, купували воєнні бонди, складали жертви на Канадійський Червоний Хрест, улаштували представлення на чолі К. Ч. Х. і осуджували Советський Союз за його пакт неагресії з Гітлером, який забезпечив Гітлеру плечі? Це люди, що зосеред своєї групи не вислали ані одного новобранця до канадійської експедиційної армії, хоч у часі еспанської домашньої війни заохотили і вислали до Еспанії кілька соток, як не тисяч, канадійців помагати еспанським червоным, не зважаючи на виразну заборону канадійського уряду. Це ті, що ігнорували купно воєнних бондів, не дуже спішилися з жертвами на К. Червоний Хрест, теперішню війну називали імперіалістичною війською капіталістичних хижаків, одобрляли пакт неагресії Сталіна з Гітлером і бажали розгрому капіталістичних держав, а між іншими і Великої Британії, щоб на їхніх руїнах здвинути комуністичне царство з російськими комуністами в провіді.

Цього було вже забагато і канадійському урядові і він за підтримку роботу перед і в часі війни розв'язав їхню комуністичну партію, сконфіскував майно цієї партії т. зв. Турф-Доми, їхніх провідників інтернував по таборах, їхні газети замкнув, а видавання їхньої агітаційної літератури заборонив. Це все було ще так недавно. Ледви 2 місяці тому канадійський т. зв. антифашист, цілковито не були ще такими завзятыми антифашистами, а себе називали переважно „демократами“, хоч саму демократію ненавиділи як чорт свячену воду. І чого ж властиво ті „демократи“, що ненавидять демократію, домагаються на своїх вічах від домініального уряду?

Отже читаємо в канадійських часописах, що в Винніпегу, Венкувері та інших більших містах антифашистські, а в дійсності большевицькі віча, домагаються від уряду, себто повчають його, щоб

згуртував наш народ (цебто українців) до повної участі в війні проти фашизму, привернув назад повні права українським антифашистським робітничим організаціям, себто комуністам, зніс заборону на українську антифашистську пресу, себто „Народню Газету“, „Фармерське Життя“, „Р. Гудок“, „Клеріон“, які уряд замкнув як комуністичні газети, що виконували підтримку роботу і звільнив з концетраційних таборів негайно українських антифашистських (розуміти треба комуністичних) робітничо-фармерських провідників. У Венкувері таке саме віче антифашистів, а в дійсності комуністів, ухвалило ще додаткові резолюції, а іменню: Поробити заходи встановити дипломатичні стосунки між Канадою і С.Р.С.Р. і відновити торговельні зносини; вислати торговельну делегацію до Москви з повним уповноваженням заключити торговельну угоду; знести негайно заборону на вступ до Канади радянському журналові „Москвськ Ньюз“ і іншим радянським виданням.

На всіх тих вічах „боеві промови“ виголошував посол до манітобської легіслятури Василь Кардаш, що аж нугу втратив, борючись по стороні червоних в еспанській громадянській війні.

На венкуверському большевицькому (антифашистському) вічу, як пише большевицький часопис „Голос Правди“ зо Смоки Лейку, Алта., „з великим обуренням висували зібрані недавню антирадянську редакційну статтю з винніпегської „Фрі Прес“, (видко, що і це фашистська газета в самім осередку Канади, примітка кореспондента), коли Кардаш зачитував її. У тій „Фрі Прес“, виявляючи вітку з гітлерівського нападу на СРСР, пише „Голос Правди“, „висловила бажання, щоб війна між Росією і Німеччиною була „кривава і довга“.

„Я хотів би знати, як почуються матері наших (?) хлопців за морем, коли вони прочитали це?“ — запитує Кардаш. На це можна відповісти Кардашеві, що нехай буде спокійний, бо матері „наших“ хлопців винніпегської „Фрі Прес“ не читають, хочби тому, що батюшка Сталін не допустив би її до Советського Союзу.

З наведеного бачимо, що канадійським комуністам, в роді Кардаша і Цепенди, ані в гадці справа Канади і В. Британії, де вони живуть, бо вони собі знайшли „батьківщину“ в Советським Союзі й їм ноги дрозжать, щоб та „советська чи комуністична батьківщина“ не провалилась, а поневолені нею народи не відіскали свободи і волі і щоб у відновленій Росії не запанувала демократія, така нелюба комуністам, фашистам і нацистам! На вічу у Венкувері „антифашисти“ а в дійсності закриті

НОВА СЛУЖБА ДЛЯ СОБАК. — Цього собаку вживають британські воїни, що служать у східній частині Англії, до ношення амуніції. Пес служив колись у французькій армії, а по здачі Франції його дарували британцям. На світлині воєк здимає з собаки „бандолір“ амуніції.

СКІЛЬКИ КОШТУЄ ВІЙНА?

Фахівці всіх європейських країв стараються обчислити скільки вносять кошти теперішньої війни. Є це дуже тяжке завдання, бо ті кошти зростають з дня на день і ніколи не можна передбачити, до яких сум вони остаточно дійдуть.

У кожнім випадку згадані фахівці годяться щодо того, що по 20 місяцях війни ті кошти вносять округло 180 мільярдів доларів або пересічно 300 мільярдів доларів денно. Якщо прийемо ту пересічну суму також для наступних місяців війни, тоді дійдемо до закінчення, що колись теперішня війна потревала до половини березня 1942 р., то її кошти вносили би вже стільки, що всі попередні війни, які ведено від битви під Ватерлоу в 1815 році. Всі війни в період від 1815 до 1914 року коштували разом округло 170 мільярдів доларів. Попередня світова війна коштувала коаліцію 145 мільярдів, а центральні держави 63 мільярдів доларів.

Населення Єгипту, що вносить 16,000,000 живе майже відцільно дождь берегів ріки Ніло.

Комуністи, з нечуваним галасом оплескували промову посла Кардаша, коли він робив обвинувачення, що уряд Менкензі Кінга в Оттаві не йде по лінії англо-советської угоди і саботує політику Черчила в справі допомоги Советському Союзові.

Читаючи таке, неодному може здаватися, що живемо в Канаді напередодні комуністичної революції! Чи вільно було у такий спосіб критикувати уряд „премієра“ Сталіна за те, що він склав угоду з Гітлером у дні 23. серпня 1939. р.? Чи вільно було би критикувати „премієра“ Сталіна за те, що зіврав у травні ц. р. дипломатичні взаємини з Югославією, Бельгією і Норвегією і то на домагання Гітлера? Нема сумніву, що в „демократичнім“ Советським Союзі, такий критик негайно опинився би під стенкою.

СУМНА ДОЛЯ ПРИБАЛТИЙСЬКИХ ДЕРЖАВ

ШТОКГОЛЬМ. — Шведський часопис „Дагенс Нюгтер“ в редакційній статті з 9. вересня обговорює дальшу долю прибалтійських держав. В тій статті він говорить, що та доля невідома. Бо дотепер німці виразно підкреслили, що не хочуть відновлювати самостійності згаданих держав. Так виходить, пише згадана газета, що в німецьким „новім ладі“ на самостійність держав нема місця.

АНГЛІЙЦІ БОМБАРДУЮТЬ НІМЕЦЬКІ ФАБРИКИ

Сто британських літаків виконало налет на німецьке місто Касель, в яким містяться фабрики залізничних локомотивів. Вони знищили фабричні заведення і в цілім місті викликали великі пожежі. Крім того британські літаки бомбардували інші стратегічні точки вздовж німецького і французького побережжя.

Британські летуни розвинули оживлену діяльність також на Середземній морі, бомбардували італійські кораблі, що довозили поміч для Лібії, як теж бомбардували лібієйські італійські пристани. А на Північній океані в околицях Мурманська британські кораблі затопили два німецькі кораблі, в тім один контрторпедоєць „Бремзе“.

ХІНСЬКІ ЗВИЧАЇ.

Хінська теща поводитьсь зо своїм зятєм ніжніше і приязніше, як це діється в європейських краях. Чим більше теща вживається в свого зятя, тим більше його любить, говорить китайська приповідка. „Зять“ у переноснім значінні означає „підного гостя“, т. є гостя, якого повинно ліпше трактуватися від інших гостей.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

АНСОНІЯ, КОНН. — Місячні збори Тов. Запорозька Січ, від. 67, відбулись в неділю, 14. вересня, о 12. годині. Присутні: члени прийняті в час зборів, бо є важкі справи до погодження, за уряд: Іван Шурин, прес.; Іван Аларушко, кас.; Григорій Пашинко, секр.

ПРОВІДНИКИ УРЯДІВ НА ЕМІГРАЦІЇ. — Дня 1. вересня можна було чути з Лондону радіові промови провідників урядів на вигнанні. Зліва направо: Ян Масарик, заграничний міністер Чеховловаччини; Хараламбос Сімоніулос, грецький посол у Лондоні; король Норвегії Гакон; Едвард Морав, начальник станції „Сі-Бі-Ес“; Гюберт Пієрльот, бельгійський премієр; Антоні Бидел, американський амбасадор; Брендан Брекен, британський міністер інформації; генерал Сікорський, польський премієр; Пітер Гербранді, премієр Голландії; та Поль-зеф Бех, заграничний міністер Люксембургу.

DEFENSE BOND QUIZ

Q. I would like to provide a regular income for myself when I retire. Can this be done by buying Defense Savings Bonds?

A. Yes. If you purchase a Bond for \$37.50 each month, each Bond will mature in exactly 10 years. Thus at the end of 10 years you will have \$50 payable each month as each of your Bonds reaches maturity.

Q. But I will need more than \$50 a month.

A. Then you should invest a larger amount each month. Every \$75 you put into Defense Bonds will pay you \$100 ten years from now. Meanwhile, your money serves your Government during

this period of national emergency.

NOTE. — To buy Defense Bonds and Stamps, go to the nearest post office, bank, or savings and loan association; or write to the Treasurer of the United States, Washington, D. C.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ ВІД 1-го СЕРПНЯ 1940 ПО КІНЕЦЬ ЧЕРВНЯ 1941.

— Загальний звіт приходів і розходів число 2.

ПРИХІД:

Перенос з липня 1940. року	\$1,998.97
Загальна збірка пожертв від товариств, братств, се-стриств, парохій, клубів, місцевих громад, народ-них домів, співачьких хорів і поодиноких громадян	45.00
Ріжниця в банку підчас депозиту дрібних приходів з продажі тикетів на концерт і відзнак делегатам у Вашингтоні	.50
Фонд допомоги українським збігцям і іншим жертвам	402.65
Фонд рекордовання української пісні	1,490.98
Разом	\$3,938.10

РОЗХІД:

Друкарські роботи: Друкування — протоколу, полі-тичної платформи, витягу переслухання у Вашинг-тоні, Д. К. („Ленд Лис Бил“), листів і інших дріб-них річей	294.52
Кошти подорожей і денні видатки членів Конгресо-вого Комітету	441.33
Поміч Лізі Молоді Північної Америки на мистецький виступ на Світовій Виставі в Нью Йорку	300.00
Адвокат за легальні і інші справи Конгресового Ко-мітету	150.00
Телеграми і телефон по справам Конгрес. Комітету	23.99
Рент за галю на збори Конгресового Комітету	5.00
Стенографічні роботи для Конгресового Комітету	71.56
Кошти репрезитації Конгресового Комітету на Кон-венції Демократичної Партії в Шікаго, Іллі.	25.00
Пресова інформація про акцію Конгрес. Комітету	100.00
Разом	\$1,415.40

ЗІСТАВЛЕННЯ:

Перенос з липня 1940. року	\$1,998.97
Загальний прихід від 1-го серпня 1940. по кінець 30-го червня 1941.	1,939.13
Разом	\$3,938.10
Загальний розхід від 1-го серпня 1940. по кінець 30-го червня 1941.	1,415.40

Остає готівки в банках. \$2,522.70

БІЛАНС:

Стан чинний:	Стан довжний:
Готівка \$2,522.70	Фонд Конгрес. Комі-тету \$ 629.07
	Фонд на українських збігцях 402.65
	Фонд рекордовання української пісні 1,490.93
\$2,522.70	\$2,522.70

ЗА ЕКЗЕКУТИВУ КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ:

М. Мурашко, президент; Антін Цурковський, секретар; Ст. Корпан, касієр; Василь Шабатура, контролор.

УВАГА! ДІТРОЙТ І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

Повідоляємо, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

відділів У. Н. Союзу відбудуться

В СУБОТУ, 27. ВЕРЕСНЯ (SEPTEMBER 27, 1941)

в годині 7:30 вечером

В УКР. НАР. ДОМІ, 4655 МАРТИН УЛ., ДІТРОЙТ, МІШ.

На ці збори повинні явитись обовязково відділові урядники, делегати на минулу конвенцію і члени цих відділів: 20, 75, 94, 141, 146, 175, 183, 203, 292, 444 і 341 з Віндзор, Онт. На зборах буде присутній головний секретар Д. Галичич. Він говоритиме про біжучі завдан-ня У. Н. Союзу, а також подасть докладні пояснення про нові дитячі роди обезпечення. Отже просимо всіх урядників і членів взяти численну участь у тих зборах, а таксамо привести зі собою знайомих, що ще не є членами У. Н. Союзу.

Д-р А. Т. Кюзей, гол. контролор
В. Ділік, гол. радий

ПОВІДОМЛЕННЯ!

ДЛЯ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ 158, 310 І 325

Подаємо до відома всім членам згаданих відділів, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

відбудуться

В НЕДІЛЮ, 14. ВЕРЕСНЯ (SEPTEMBER 14, 1941)

точно в годині 2. пополудні.

В УКРАЇНСЬКІМ НАР. ДОМІ, 216 GRAND ST., BROOKLYN, N. Y.

На збори повинні прийти кончно урядники й члени згаданих трьох відділів. Урядні відділи запрошують також і місцевих громадян, які ще не є членами, щоб прийшли на збори та вислу-хали реферати, що будуть виголошені головним радним Е. Ляхо-вичем і організатором В. Загальним.

ЗА ВІДДІЛИ 158, 310 І 325:

М. Баглай, С. Пелехатий і П. Малицький, секретари.

